

Становище

от

проф.д-р Борис Кирилов Сергинов

за кандидатурата за научна и образователна степен

„Доктор“ в област на висше образование

8. Изкуства, професионално направление

8.2. Изобразително изкуство

НАЦИОНАЛНА ХУДОЖЕСТВЕНА АКАДЕМИЯ, гр.София

на Симеон Стоилов Симеонов

и документите представени за присъждане на научна и образователна степен "Доктор" както и научен труд на тема: „СЪВРЕМЕННИ ФОРМИ НА ИЗКУСТВО В ПРОСТРАНСТВОТО ОТ СРЕДАТА НА XX-ти ВЕК ДО ДНЕС“

Актуалност и значимост на научния труд представен за присъждане на научна степен „Доктор“.

Тема на предложението за рецензиране на научен труд е „СЪВРЕМЕННИ ФОРМИ НА ИЗКУСТВО В ПРОСТРАНСТВОТО ОТ СРЕДАТА НА XX-ти ВЕК ДО ДНЕС“. Този текст проследява процесите на интегриране на някои изобразителни и визуални изкуства в пространството, жизнената и обществената среда. Симеон Симеонов пише за това, че обект на неговото изследване е развитието на

художественото произведение и интегрирането му в архитектурна, интериорна и специфична среда, като използва термина site-specific.

Симеонов изследва изкуството в социална, жизнена и обществена среда в дадените в заглавието хронологични рамки. Обхващайки такъв относително дълъг исторически период, трудът отразява различни фундаментални тенденции, основни естетически концепции и посоки. Научните търсения на Симеонов са инспирирани и от различни сфери – от авангардни артистични движения до основни философски, урбанистични, архитектурни концепции. Търсенията и изследванията на Симеонов са разположени в амплитудата между две само на пръв поглед противоречащи си тенденции – между преоткриването на материалността на художественото произведение и неговата дематериализация. Основната гледна точка тук е на твореца-изследовател, осъществяващ хроника – летопис на еволюцията на изкуството на епохата, на етапите и на основните художествени стилове като функция на обществено икономическите промени, на техническото и технологично развитие, на общите процеси на осъвременяване в еволюцията на социалния и културен живот в Европа и света през двадесети век.

Цели и задачи на предложения за рецензиране труд.

Текстът ясно очертава общата картина на съвременното изкуство в специфична среда, като откроява различни стилови и пластични белези.

Докторанта въз основа на очертания тематичен обхват пространно и задълбочено тълкува естетически и стилови закономерности, прояви, резултати и постижения. В текста, доминира историческото и теоретичното начало, погледът и преценката на твореца и изследователя на изкуството, стремящ се по принцип към обективност и „дистанцираност“ от пристрастни мнения.

Основни приноси на дисертационния труд.

1. Представеният дисертационен труд за първи път у нас изследва цялостно и многосапектно проблема за позиционирането на художествени произведения в архитектурна среда.

2. Текстът във всяка своя част изгражда анализа на привлечения по нея материал едновременно и в теоретически, и в исторически план.

3. Изследването допринася за терминилогичната и концептуална яснота на термини и понятия, които навлизат в употреба у нас от чужди културни и езикови контексти – най-вече терминът *site-specific*, който е носещ за разглежданата тема.

4. Дисертацията предлага и обосновава използването на специфична съвременна философска методология, която да е парадигмално съизмерима с промените в съвременното изкуство от последните десетилетия.

5. Защитава се тезата, че именно динамиката на отношенията между изкуство и пространство, всъщност надхвърля класическите изкуствоведски проблеми и разкрива цели нови пластове от въпроси относно понятията ни за изкуство и съвременност изобщо.

6. Те са последователно теоретизирани от феноменологическа, междудисциплинарна, социална и институционална перспектива.

7. Очертаването на тези разнообразни нейни измерения и мащаб отваря възможности за широк кръг изследвания и контекстуализации при бъдеща работа.

Систематични изследвания върху изкуството в архитектурна, социална и специфична среда от подобна гледна точка не са правени до сега в рамките на българската академична и университетска общност и са рядкост и изключение дори в чуждестранната академична среда. В представянето на интердисциплинарен поглед върху избраната проблематика се състои един от основните, важни моменти, които настоящата работа успява отлично да осветли.

В този смисъл научното дейност на кандидата се базира, както констатирахме по-горе, върху един синкретичен подход към проблематиката, като съчетава според мен творчески, културологични, философски, концептуални и др. гледни точки и методи.

Работата по темата показва, че подхода и научноизследователският метод са основателни и спомагат за решаването и постигането на целите и

задачите, които си поставя представения за рецензиране труд.

Работата на Симеонов обогатява с понятия разбирането за изкуството в специфична среда, разглеждайки го в творчески, научен и исторически план. Както изследва и представя отлично една сложна и мултидисциплинарна проблематика.

Заклучение:

Оценявам научните качества и приноси на дисертацията, изследователската и творческа работа на Симеон Стоилов Симеонов, нейната обществена, социална, научна и историческа значимост, личния принос на автора и практическата полезност и актуалност на изследваните проблеми, предлагам на уважаемите членове на научното жури да дадат съгласието си за присъждането на научна степен „Доктор“ на Симеон Стоилов Симеонов

10.10.2017 г.

Гр. София

.....

(проф. д-р Борис Сергинов)